

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Анотація. Доведено необхідність проведення контролю діяльності державних службовців в державних органах виконавчої влади, проаналізовано процес контролю, а також визначено принципи контролю.

Аннотация. Доказана необходимость проведения контроля деятельности государственных служащих в государственных органах исполнительной власти, проанализирован процесс контроля, а также определены принципы контроля.

Annotation. Necessity of monitoring procedure of activity of civil servants for the state enforcement authorities is proved, control process is analysed, and also control principles are defined.

Ключові слова: контроль державне управління, органи виконавчої влади.

Без організації та здійснення контролю неможлива належна робота державного апарату, інших підконтрольних державних структур. Контроль є одним з основних дисциплінуючих чинників поведінки державних службовців.

Деякі питання організації контролю діяльності державних службовців у своїх роботах досліджували такі вчені, як Андрійко О. Ф., Андрусак Т. Г., Щедрова Г. П., М. Шульга [1] та ін., але питання досліджуваної автором теми не можна вважати вичерпними, оскільки теоретичне обґрунтування комплексного підходу щодо організації діяльності державного службовця та державної установи залишається на сьогодні ще недостатньо розробленим.

Державний контроль – одна з форм здійснення державної влади, що забезпечує дотримання законів і інших правових актів, що видаються органами держави. Здійснення державного контролю – одна з важливих функцій державного управління.

Мета статті дослідження – довести необхідність проведення контролю в органах виконавчої влади.

Контроль є важливою ознакою змісту державного управління. Необхідність контролю підтверджується цілим рядом доводів:

для визначення заохочення адекватного оцінці трудової діяльності або отриманих результатів;

як засіб, що спонукає працівників до самого процесу роботи й виконанню певних нормативів;

для обліку зроблених помилок з метою визначення тих дій, якими ці помилки були викликані;

для керівника, тому що дає йому деякий додатковий обсяг інформації й тим самим надає допомогу в керуванні.

Крім того, необхідність контролю викликана також організаційними причинами: недоліки планування, організації й організаційної культури, керівництва та мотивації; зміна зовнішніх умов (недоліки планування).

Мета контролю полягає в тому, щоб виявити, чи можливо на більш ранньому етапі несприятливий розвиток подій, для того щоб керівник міг сконцентрувати план, провести реорганізацію, дати нові вказівки й перебороти кожну з проблем, що виникли.

Розглядаючи проблему побудови системи державного контролю у сфері управління та її правового забезпечення, слід зупинитися на відмінності поняття системи державного контролю від поняття системи органів державного контролю. Адже перше набагато ширше за друге.

Функцію контролю у сфері управління здійснюють у різних обсягах та формах більшість державних органів. На рівні органів виконавчої влади контроль трансформується у функцію, яка може бути основною діяльністю чи виступати лише елементом більш широкої діяльності.

Система державного контролю складається з державних органів та посадових осіб, що наділені будь-якими контрольними повноваженнями щодо органів державного управління. Разом вони розглядаються як єдина система, що виконує функцію контролю.

На відміну від системи державного контролю система органів державного контролю є вузьким поняттям. Його складають лише державні органи, для яких контроль – основна діяльність з конкретних питань, що здійснюється глибше й професійніше.

Виходячи із сучасної реальності й тих завдань, що стоять перед контролем, здається можливим виділити такі основні принципи контролю: об'єктивність, дієвість, гласність, систематичність, регулярність.

Об'єктивність контролю дає змогу реально оцінити ситуацію, що склалася у сфері управлінської діяльності, співставити її із завданнями й визначити потребу втручання з боку відповідних державних органів.

Принцип гласності в діяльності органів контролю посідає важливе місце за своїм впливом і результативністю. Широке висвітлення напрямків діяльності органів державного управління спрямовано на підвищення ефективності управління.

Демократизація і гласність стали орієнтирами подальшого розвитку українського суспільства. Вони передбачають відкритість у діяльності державних органів, широку інформованість про прийняті рішення та їх виконання, надання громадянам, колективам і організаціям реальних гарантій щодо забезпечення їх інтересів. Усе це не означає, що дотримання гласності контролю веде до того, що він відразу стає ефективним інструментом демократизації управління.

Принцип гласності контролю передбачає не лише виявлення недоліків та обов'язкове покарання, а й

Виходячи з зазначеного аналізу процесу контролю, можна зробити висновки, що при здійсненні контролю необхідно дотримуватися принципу систематичності, гласності, регулярності щодо його проведення. Це вносить певний порядок і дисципліну в роботу як того, кого контролюють, так і того, хто контролює.

Література: 1. Шульга М. Контроль / Шульга М. // Вісник державної служби України. – 2003. – № 2. – С. 27–32. 2. Мескон М. Основы менеджмента / Мескон М., Альберт М., Хедоури Ф. – М. : Дело, 1994. – 700 с.